

3. Kuidas on Euroopa Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse aluseks olnud tõlgendus, mille kohaselt hõlmab määruse artiklis 7 sätestatud hüvitise nõue ka hilinemisega seotud juhtumeid, kooskõlas määruse tõlgendusega, mida Euroopa Kohus järgis 10. jaanuari 2006. aasta otsuses kohtuasjas C-344/04: International Air Transport Association jt?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT erivaljaanne 07/08, lk 10).

Euroopa Komisjoni 13. detsembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 30. septembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-85/09: Yassin Abdullah Kadi versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-584/10 P)

(2011/C 72/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta ja M. Konstantinidis)

Teised menetlusosalised: Yassin Abdullah Kadi, Euroopa Liidu Nõukogu, Prantsuse Vabariik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus tervikuna;

— jätta põhjendamata tõttu rahuldamata Yassin Abdullah Kadi taotlus tühistada teda puudutavas osas komisjoni määrus nr 1190/2008 (¹);

— mõista apellatsioonkaebusega seotud komisjoni kohtukulud ning Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja Yassin Abdullah Kadilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et Üldkohtu järeldustega on rikutud õigusnormi, kuna need järeldused põhinevad õiguslikult vääral kohtuliku kontrolli standardil. Komisjoni väited on järgmised:

1. Väited, mis puudutavad Üldkohtu järeldusi kohaldatava kohtuliku kontrolli standardi kohta: Komisjon väidab, et Üldkohtu kasutatud kohtuliku kontrolli standard on õiguslikult ebaõige, kuna Euroopa Kohus ei ole määranud seda täpset kohtuliku kontrolli standardit, mis on selles kohtuasjas kohaldatav ning Üldkohtu kasutatud konkreetset kohtuliku kontrolli standardit ei saa EL-ilt nõuda.

2. Väited, mis puudutavad Üldkohtu järeldusi kaitseõiguste ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsesele rikkumise ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise kohta: Komisjon väidab, et Üldkohus leidis ekslikult, et komisjoni kohaldatud menetlused ei vastanud põhiõigustest tulenevatele nõuetele, mis on esitatud seda tüüpi piiravate meetmetega režiimile; et Üldkohus jättis ebaõigesti tähelepanuta komisjoni argumendi, mis puudutas Y.A. Kadi suhtes algatatud siseriiklikke menetlusi Ameerika Ühendriikides; ning et Üldkohus jättis ebaõigesti tähelepanuta komisjoni argumendid, mis puudutasid halduskontrolli ja läbivaatamise menetlusi vastavalt ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidele 1822(2008) ja 1904(2009) – sealhulgas keskuse (*focal point*) menetlus ja ombudsmani büroo.

(¹) ELT L 322, lk 25.

Euroopa Liidu Nõukogu 16. detsembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 30. septembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-85/09: Yassin Abdullah Kadi versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-593/10 P)

(2011/C 72/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bishop, E. Finnegan ja R. Szostak)

Teised menetlusosalised: Yassin Abdullah Kadi, Euroopa Komisjon, Prantsuse Vabariik, Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-85/09;
- jätta põhjendamata tõttu rahuldamata vastustaja taotlus tühistada teda puudutavas osas komisjoni määrus nr 1190/2008 ⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud Üldkohtus ja Euroopa Kohtus välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva apellatsioonkaebusega soovib nõukogu vaidlustada mitmeid Üldkohtu järeldusi. Nõukogu väidab, et:

- Üldkohus rikkus õigusnormi, kui leidis, et vaidlustatud määrusel puudub kohtulik immuniteet.

Teise võimalusena väidab nõukogu, et:

- Üldkohus tõlgendas ja kohaldas Euroopa Kohtu praktikat ebaõigesti, kui leidis, et teostatav kontroll peab olema „täielik ja range” ning nõudis, et kindlaksmääratud isikule või üksusele ning ka liidu kohtule tuleb edastada aluseks olevad tõendid, et tagada selle isiku või üksuse kaitseõiguste austamine; ja
- Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ei pööranud vajalikku tähelepanu Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1904(2009) loodud ombudsmani büroole.

⁽¹⁾ ELT L 322, lk 25.

Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigi 16. detsembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 30. septembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-85/09: Yassin Abdullah Kadi versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-595/10 P)

(2011/C 72/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (esindajad: E. Jenkinson, *barrister* D. Beard ja *barrister* M. Wood)

Teised menetlusosalised: Yassin Abdullah Kadi, Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu, Prantsuse Vabariik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-85/09 tervikuna;
- jätta rahuldamata Yassin Abdullah Kadi taotlus tühistada teda puudutavas osas määrus nr 881/2002 ⁽¹⁾;
- mõista Ühendkuningriigi kohtukulud Euroopa Kohtus välja Yassin Abdullah Kadilt.

Väited ja peamised argumendid

EL lepingute ja EL kohtute praktikaga on vastuolus Üldkohtu järeldus, et Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu resolutsioone õigesti rakendavate EL i meetmete puhul on asjakohane täielik kohtulik kontroll. See on otseselt vastuolus EL i ajaloo ja eesmärgiga ning iseäranis ühise välis- ja julgeoleku poliitika pädevuse arenguga.

ÜRO harta näeb ette, et ÜRO liikmed tegutsevad kooskõlas hartast tulenevate kohustustega. Niisugused kohustused on üliluslikud mis tahes muust rahvusvahelisest lepingust tulenevate kohustuste suhtes. Nende kohustuste hulka kuuluvad ka Julgeolekunõukogu resolutsioonidega ette nähtud kohustused rahvusvahelise terrorismiga võitlemiseks.

Võttes eelkõige arvesse ELL artikli 3 lõiget 5 ja artiklit 21 ning ELTL artiklit 351, siis on EL i liikmesriikide kohustusel täita Julgeolekunõukogu otsuseid prioriteet mis tahes kohustuste ees, mis võivad tulened EL i lepingutest.